

[Alfred Jensen.]

interesseret sig meget for en samlet oversigt over investeringerne, en trafikplan, som det kaldes, og jeg må sige, at den kommunistiske gruppe deler det ønske, der her er fremsat. Jeg forstår, at der sådan set ikke er nogen uenighed herom, at der fra alle sider er en forståelse af, at det har sin berettigelse. Jeg vil så håbe, når der kommer en sådan plan, at formålet med den må være, at man får så meget arbejde i gang som muligt, og naturligvis, at de mest nødvendige arbejder bliver foretaget først. Vi har jo tidligere, når forslag af denne art har været til behandling, udtrykt vor skepsis angående realiseringen af de planer, der forelå; jeg udtrykte ved behandlingen af loven af 1954 betænkeligheder ved, at man foretog de arbejder, der var tale om, og den kommunistiske gruppe stemte for et ændringsforslag, som venstre og de konservative dengang stillede.

Vi måtte have den opfattelse, at det kunne trække i langdrag med at få den omhandlede færgefart gennemført, og derfor var vor indstilling, at det ikke var så påkrævet med alt det vejarbejde på Lolland, som flertallet og ministeren mente. Det forekom os, at der var andre vejarbejder, der var mere nødvendige, og at det var urimeligt, at man foretog vejarbejder af den art på Lolland, når man ikke drog omsorg for, at vejen fra Korsør til Vordingborg blev udbygget; det forekom os, at det var mere nødvendigt, at man tog fat på den og drog omsorg for, at den blev gennemført.

Men som forholdene ligger nu, kan vi ikke gå ind for det ændringsforslag, der er stillet. Vi har den opfattelse, at der, hvis man gennemfører lovforslaget, bliver brug for en motorvej af den art, der her er tale om, og jeg er ganske klar over, at det, hvis man ville gå ind på det forslag, som er stillet af mindretallet, kun vil blive et spørgsmål om tid, hvornår man må foretage en ændring. Under sådanne omstændigheder må det være mere rationelt at foretage den vejføring, som er den mest hensigtsmæssige, og derfor vil den kommunistiske gruppe stemme imod det ændringsforslag, som mindretallet har stillet.

Jeg fremførte ved første behandling en del betragtninger, og jeg vil gerne have

lov til ikke alene at henvise til dem, men også at fremhæve enkelte af dem; det gælder f. eks. spørgsmålet om færgeruten Gedser-Warnemünde.

Jeg sagde dengang, at jeg mente, man måtte vise noget mere omsorg for denne færgerute, og jeg håber, at også de tanker er med i overvejelserne. Gedser får jo en uheldig stilling, når det foreliggende lovforslag er gennemført, og jeg forstod på andre ordførere, at de var opmærksom på dette forhold og også var interesseret i, at der skete en modernisering og forbedring af farten mellem Gedser og Warnemünde, idet man har det håb, at vi også må få mere samkvem med Den tyske demokratiske Republik, end vi har haft. Jeg vil gerne fremhæve disse synspunkter og ønsker ved denne lejlighed.

Dernæst vil jeg sige, at vi er tilhængere af, at man gennemfører en færgefart som den foreslåede, men det forekommer os, at de betingelser, hvorunder det sker, ikke er rimelige; det gav jeg også udtryk for ved første behandling. Nu har andre ordførere været inde på de to problemer, som er mest tyngende, fordelingen af særtaksternes provenu og forhøjelsen af taksterne, og jeg skal ikke gentage, hvad der her er sagt. Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på det urimelige i, at fordelingen skulle være 2:1, og nu er der her til belysning af sagen fremdraget mere materiale, som viser, at det ikke er nogen rimelig ordning, der er truffet. Jeg skal ikke bruge stærke ord, men blot sige, at vi finder, at ministeren burde have stået fast på forholdet 1:1. Det må vist være det rimelige; det andet kan ikke være rigtigt og forsvarligt.

Jeg har også hæftet mig ved de linjer i betænkningen, der drejer sig om højere takster på Korsør-Nyborg og Halsskov-Knudshoved overfarterne, men jeg synes i og for sig ikke, der er svaret på det, der er spurgt om. Man spurgte, om den fordeling, der er aftalt, ville føre til betydeligt højere takster i årene fremefter på Store-Bælts-overfarten. Så vidt jeg kan se af ministerens svar, siger han, at man ikke har forpligtet sig til faste takster, men det er ikke det, der er spurgt om. Man har spurgt, hvor meget takstforhøjelsen kan komme til at andrage i henhold til denne forpligtelse,